

ת"פ 24758/11/22 - מדינת ישראל נגד חסן גוהרה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 24758-11-22 מדינת ישראל נ' גוהרה(עציר)
לפני כבוד השופט יואב עטר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם חסן גוהרה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד היבא טבג'א

הנאשם וב"כ - עו"ד אורי בן נתן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **נשיאה והובלת נשק** (עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא+ סיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977).

2. עניינין של העבירות בהן הורשע הנאשם בכך שכמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם נהג ברכב בכביש 40 סמוך למחלף בית קמא כשהוא מחזיק, נושא ומוביל ברכב שני אקדחים חצי אוטומטיים ושתי מחסניות ריקות, כאשר כל אחת תואמת לאחד מהאקדחים הנ"ל. הנאשם נשא והוביל את שני האקדחים והמחסניות כשהם עטופים בניילון נצמד ובשקיות ניילון. בחיפוש שנערך ברכבו, נתפסו האקדחים, המחסניות וכן שטרות כסף מזומן בסך של ₪ 1,900 שהיו מוסתרים מתחת לשטיח ברכב.

הסדר הטיעון

3. בדיון מיום 29.1.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו יוגש כתב אישום מתוקן הנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב אישום מתוקן. הצדדים הבהירו כי אין הסדר לעונש וכי כל צד יטען על פי מיטב הבנתו. בטופס ההודעה על הסדר שהגישו הצדדים, צוין כי מוסכם בין הצדדים כי המאסר על תנאי שיושת, בנוסף לכל עונש אחר, יחול גם על עבירות מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים וכן צוין כי הצדדים יעתרו בהסכמה להורות על חילוט סכום הכסף המזומן שנתפס ברכב ועל חילוט רכב מסוג לנדקרזר שפרטיו פורטו בטופס ההודעה החתום על הסדר הטיעון.

4. לא נתבקשה הזמנת תסקיר ועל כן גם לא הוגש תסקיר.

עמוד 1

טענות הצדדים והראיות לעונש

5. מטעם ההגנה הוגש מסמך החתום ע"י רת"ח שיקום וכישורי חיים בשב"ס, ממנו עולה כי הנאשם שימש כתומך לעצורי השגחה מדצמבר 2022 ועד לנובמבר 2023. צוין באותו מסמך כי במהלך שהותו של הנאשם בבית סוהר אלה, סיים קבוצה ראשונית בתחום כישורי החיים ועצורים, תוך שצוין כי השתתף במפגשי הקבוצה, הביע מוטיבציה להיכנס לקבוצה וכי המפגש היחיד שבו נעדר, התקיים במועד שבו הוצא לדין משפטי. ממסמך נוסף משב"ס עולה כי הנאשם השתלב בקבוצות פסיכוחינוכיות של קצינת החינוך בתחומי התקשורת הבין אישית, כישורי חיים, כישורים ומיומנויות, התמודדות במעצר וכיום משולב במפגשים בתחום הקשר המשפחתי והמרחב הקהילתי ובחוגים.
6. בטיעוניה בכתב עמדה המאשימה בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. המאשימה הפנתה לפסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת ועתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 42 לבין 60 חודשי מאסר בפועל. באשר לענישה בתוך המתחם עמדה המאשימה על עברו הפלילי של הנאשם, על העדר תסקיר המצביע על אופק שיקומי ועל הצורך במתן חשיבות בשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים ועתרה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני נמוך של המתחם. עוד עתרה המאשימה להשתתף מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון הנהיגה בפועל.
7. ב"כ הנאשם הדגיש כי המדובר באקדחים ולא בנשק התקפי וכי אלו לא היו זמינים לשימוש מידי משהמחסניות היו ריקות מתחמושת ומשכלי הנשק היו ארוזים בניילון נצמד ומוסתרים בתא המטען. עוד עמד ב"כ הנאשם על כך שלא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כוונה קונקרטי לשימוש בכלי הנשק וכי עובדות כתב האישום המתוקן אינן מלמדות על שימוש קונקרטי. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה המלמדת לשיטתו על מדיניות הענישה הנוהגת ועמד על האבחנות הנדרשות אל מול הפסיקה שהגישה המאשימה. ב"כ הנאשם טען כי על המתחם הראוי לנוע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עמד ב"כ הנאשם על גילו של הנאשם, על כך שהוא אב לשני ילדים, על פרק הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות בעוד הנאשם שוהה במעצר תקופה ממושכת. ב"כ הנאשם הדגיש כי עברו הפלילי של הנאשם הינו ישן ואינו ממך העניין. עוד עמד ב"כ הנאשם על הודאת הנאשם, נטילת האחריות ועל כך שבמהלך מעצרו הממושך, הנאשם השתלב במסגרות חינוכיות וטיפוליות בשב"ס ועבר תהליך של שינוי. לאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ונסיבותיו האישיות, עתר ב"כ הנאשם לגזור את דינו של הנאשם בתחתית המתחם לו הוא עותר, דהיינו להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהשתתף קנס לאור הסכמת הנאשם לחילוט הרכב והסכום המזומן שנתפס. עוד עתר ב"כ הנאשם להימנע מהשתתף פסילה בפועל לאור נחיצות רישיון הנהיגה בשל מקום מגוריו של הנאשם, ועל מנת שלא לחבל באפשרות הנאשם להשתתף לאחר שחרורו.
8. הנאשם בדברו לעונש הביע צער על מעשיו, סיפר כי הוא משתתף בקבוצות טיפוליות בבית הסוהר ואמר כי הוא חפץ להתקדם ולהשתתף ולא לחזור אל הפשע.

דין והכרעה

9. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות. בע"פ 3877/16 פאדי גב'אלי נ' מדינת ישראל (17.11.16)

ציין בית-המשפט העליון: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק, ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלו מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות 'ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל' [...] עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".

בע"פ 2482/22 מ"י נ' קדורה (14.4.22) ביחס לעבירה הקלה יותר, של החזקת נשק, ציין בית המשפט העליון כי: "החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...] לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם - מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...] ענייננו 'במכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...] ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'...".

ברע"פ 5613/20 אל הוזייל נ' מדינת ישראל [25.8.2020] צוין: "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

המחוקק אף הוא נתן לאחרונה דעתו לעליה הנרחבת בשימוש בכלי נשק המוחזקים שלא כחוק ולפגיעה הקשה בביטחון הציבור כפועל יוצא מכך, ובתיקון 140 לחוק העונשין, במסגרת הוראת שעה משנת 2021, קבע בסעיף 144(ז) עונשי מינימום ודומה כי יש לקחת בחשבון גם את השיקולים שעמדו בפני המחוקק כמו גם העמדה שהביע.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בע"פ 2101/21 טוביה נ' מ"י (29.7.21) נדחה ערעור על גזר דין שכלל 30 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מערער בעל עבר פלילי אשר נסע ברכב ביחד עם אחרים כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי, מחסנית תואמת ו-4 כדורים.

בע"פ 5522/20 חלייחל נ' מ"י (24.2.21) נדחה ערעור על גזר דין שכלל עונש של 36 חודשי מאסר בפועל שהושת על מערער שביחד עם שני אחרים נשא עמו כלי נשק ברכב אשר מי מבין נוסעיו ביצע ירי באוויר ובהמשך נמלט בריצה משוטרים בהם הבחין תוך שהשליך את כלי הנשק במנוסתו. בגזר הדין מושא הערעור נקבע מתחם עונש הנע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין כי: "למרבה הצער, חרף האיסור שבדין הפכה תופעת השימוש בנשק חם למכת מדינה. בעקבות זאת, לשם הרתעה, ניכרת בפסיקה מגמה של החמרה הדרגתית בענישה". נקבע כי לא נפלה שגגה בקביעת המתחם תוך שצוין מפורשות כי זה רלוונטי כאשר לוקחים בחשבון שהמערער לא היה זה שלחץ על ההדק.

בע"פ 5681/23 חווא נ' מ"י (20.12.23) נדחה ערעור על גזר דין שכלל עונש של 35 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מערער שהורשע בכך שהחזיק באקדח (אקדח הזנקה מוסב) טעון במחסנית תואמת ובה שישה כדורים ואשר נעצר כשהוא מהלך מחוץ לביתו כשהאקדח הטעון מוסתר בבגדיו. באותו גזר דין נקבע מתחם עונש הנע בין 24 לבין 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין, בדוחות את הערעור כי: **"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתירה והשפעתן על תחושת הבטחון של כלל אזרחי המדינה, מחייבות הטלת ענישה משמעותית גם על נאשם נעדר עבר פלילי [...]. מדיניות החמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה באה לידי ביטוי [...]. במסגרת תיקון מס' 140 לחוק [...]. ואמנם ניכרת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה לשם מיגור עבירות אלו..."**

בע"פ 309/22 מ"י נ' ביאדסה (10.5.22) התקבל ערעור המדינה על קולת עונש שכלל 19 חודשי מאסר בפועל בעניינו של משיב נעדר עבר פלילי אשר הורשע בכך שבשעה שנסע עם אדם אחר ברכב החזיקו יחדיו ברובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ובה תחמושת, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת המכילה תחמושת ואף כדור בקנה ומחסנית נוספת שהיתה אף היא טעונה בתחמושת כאשר אותו משיב והאחר שהיה עמו לבשו שחפצים, עטו כפפות היו מצודים בכובע גרב, מסכת סקי ומכשיר קשר ונעצרו רק לאחר מרדף. בית המשפט העליון היה ער להעדר העבר הפלילי, ההודאה, הבעת החרטה והנסיבות האישיות הייחודיות בהן מצא בית משפט קמא כשיקול עיקרי להתחשבות בנאשם, ולאחר שהדגיש כי ערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין, העמיד את עונש המאסר בפועל על 30 חודשים.

בע"פ 5765/20 אבו בכר ואח' נ' מ"י (22.3.21) נדחה ערעורם של שני צעירים נעדרים עבר פלילי אשר נדונו ל- 18 חודשי מאסר כל אחד לאחר שנעצרו במהלך נסיעה ברכב כשהם נושאים ומובילים עמם שני אקדחים ובכל אחד מהם מחסנית מלאה.

בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מ"י (17.11.16), נדחה ערעורו של צעיר, בעל עבר פלילי מכביד אשר הורשע בנשיאת נשק שעניינה בנשיאת אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים ואשר נדון ל- 34 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2892/13 עודתאללה נ' מ"י (29.9.13) נדחה ערעורו של מערער צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בנשיאת והובלת אקדח ובו מחסנית ריקה.

בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מ"י (21.2.12) נדחה ערעורו של מערער, נעדר עבר פלילי רלוונטי אשר צוין כי מנהל אורח חיים נורמטיבי ואשר נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נוספים בגין נשיאת והובלת אקדח ובו מחסנית טעונה וכדורים בקוטר 9 מ"מ ותחמושת נוספת באותו קוטר.

בע"פ 4329/10 פלוני נ' מ"י (25.5.10), נדחה ערעור על 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים שהושתו על סטודנט צעיר, נעדר עבר פלילי אשר שרות המבחן המליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שרות ואשר הורשע בנשיאת נשק שעניינה בכך שנשא אקדח טעון ותחמושת.

בע"פ 761/07 מ"י נ' אדרי (22.2.07), הועמד בערעור עונשו של אדם אשר נהג ברכבו כשהוא מחזיק באקדח, מחסנית ותחמושת על 24 חודשי מאסר בפועל לאחר שהתקבל ערעור המדינה על 12 חודשי מאסר בפועל שהושתו עליו בערכאה הדיונית.

בת"פ 56739-09-20 מ"י נ' גדיפי (6.5.21), נדון נאשם שנשא אקדח בקוטר 9 מ"מ, 3 מחסניות תואמות ו-

37 כדורים באותו קוטר ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

11. כאמור, הפסיקה העדכנית כיום מלמדת על כך שכיום נדרשת החמרה ברמת הענישה בעבירות אלו, ביחס לרמת הענישה שהייתה נוהגת עד לפני מספר שנים, וזאת נוכח ההתפתחויות עליהן עמדו בתי המשפט כמפורט לעיל.

לעניין זה ראוי לציין כי בית המשפט יושב בתוך עמו, וקשוב לנאקתם של ציבורים שלמים ביחס לריבוי הנשק הבלתי חוקי המוחזק בקרבם, והשימוש התכוף שנעשה באותו נשק בלתי חוקי לעיתים תוך פגיעה או סיכון חפים מפשע.

ומן הכלל אל הפרט:

12. לחומרה, יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בשני כלי נשק תקינים ותקינים.

חומרה יתירה נלמדת מהעובדה שאין המדובר באקדח אחד, אלא בשני כלי נשק שונים.

לחומרה נתתי משקל לכך שביחד עם האקדחים הנאשם גם החזיק במחסניות תואמות.

לחומרה נתתי משקל לעובדה שהנאשם נייד את שני כלי הנשק בכביש בין עירוני, במרחק ממקום מגוריו.

13. לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שהמדובר באקדחים ולא בכלי נשק ארוכים או אוטומטיים.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך ששני האקדחים לא היו זמינים לשימוש בעל פוטנציאל קטלני מיידי, מקום בו המחסניות שבשני האקדחים היו ריקות מתחמושת, באופן המחייב השגת תחמושת טרם שניתן יהא לעשות בהם שימוש.

שיקול לקולא, נעוץ בעצם העובדה שלא עלה מעובדות כתב האישום המתוקן שימוש קונקרטי, לו היו מיועדים כלי הנשק.

14. מטבע הדברים, מקום בו מדובר בשני אקדחים, הרי שיש בכך אבחנה של ממש אל מול חלק ניכר מהפסיקה שהובאה לעיל. מנגד, מקום בו ברי כי המדובר במעשה עבירה אחד, דומה כי אין מקום לערוך חישוב אריתמטי של הצטברות שני מתחמים על פי הפסיקה הנוהגת ביחס לנשיאת אקדח בודד, הגם שמנגד, העובדה שמדובר בשני אקדחים מהווה שיקול מהותי בקביעת המתחם. בהינתן האמור לעיל ובשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, **סבורני כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 29 חודשי מאסר בפועל לבין 53 חודשי מאסר בפועל.**

הענישה בתוך גדרי המתחם:

15. לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה אחת קודמת. בשנת 2015 נדון הנאשם ל- 34 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

16. מקום בו בתי המשפט מצווים ליטול חלק של ממש במאבק למיגור תופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי

ומקום בו בית המשפט העליון שב בעת האחרונה והדגיש שוב ושוב את הצורך במתן משקל של ממש לשיקולי ההרתעה, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם נותן אני משקל לשיקולי הרתעת הרבים.

אודות המשקל שיש לתת לשיקולי ההרתעה במסגרת שיקולי הענישה בתוך המתחם צוין בת.פ. 72031-02-19-2019 **מדינת ישראל נ' אבו עיידה** [31.12.19] כי: **"...נקבע כי משקלם של השיקולים האישיים פוחת למול יתר שיקולי הענישה, בכללם גמול והרתעה. אשר להרתעה, חדשות לבקרים מובאים לפתחו של בית המשפט זה אירועים פלילים במהלכם נעשה שימוש בנשק לא חוקי לפתרון סכסוכים בדרך של אלימות. לא אחת הנשק משמש הן לתקיפה והן להגנה עצמית ומוסלק לעת מוצא. מחוז הדרום סובל אף יותר מאשר מחוזות אחרים מהתופעה של החזקת נשק שלא כדין ויש לראות זאת גם כ"מכת אזור" [...]. בין עבירות הנשק לבין עבירות אלימות קשות (לרבות עבירות המתה) ישנו "קו רצוף ועקוב מדם". העובדה המצערת שמתחילת שנת 2019 ועד למועד מתן גזר הדין נרצחו (רק במגזר הערבי) מעל 90 בני-אדם, ברוב רובם של המקרים תוך שימוש בנשק חם, מדברת בעד עצמה...".** דומה כי מאז שנכתבו הדברים המצב לא רק שלא השתפר אלא אף החריף. בע"פ 2482/22 מ"י נ' קדורה (14.4.22) שהובא לעיל הדגיש בית המשפט העליון את חשיבות שיקולי הרתעת היחיד: **"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, עבירות שהפכו ל'מכת מדינה' ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה [...]. תוך מתן משקל לשיקולי ההרתעה".**

17. מקום בו המדובר בנאשם אשר לא היה במאסר ממושך קודם ובהליך משפטי קודם (גם אם בעבירה שונה באופייה) בכדי להרתיעו מלשוב ולהסתבך עם החוק ולבצע עבירות גם אם שונות באופיין, הרי שנדמה כי במסגרת שיקולי הענישה בתוך המתחם, יש מקום לקחת בחשבון את הצורך בשיקולי הרתעת היחיד.

18. לקולת הנאשם נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות (המצדיקה בפני עצמה הקלה בעונשו) לצד חסכון בזמן שיפוטי (המצדיק בפני עצמו הקלה בעונשו).

לקולת הנאשם נתתי משקל לשאיפות הנורמטיביות שהביע בדברו לעונש.

לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שהגם שלנאשם הרשעה קודמת, זו אינה ממן העניין ולפרק הזמן שחלף מאז שוחרר מהמאסר מושא אותה הרשעה. לעניין זה גם נתתי משקל לכך שבאמתחתו של הנאשם הרשעה יחידה אחת.

שיקול של ממש לקולא נעוץ בעובדה שהנאשם השתלב בהליך טיפולי בבית הסוהר ופועל לקידום שיקומו.

19. הגם שלכאורה נוכח שיקולי ההרתעה וחשיבותם, היה מקום לגזור את דינו של הנאשם ברף גבוה יותר בתוך המתחם, לאור השילוב של הגיל הצעיר בעת ביצוע העבירות, האמור לעיל אודות העבר הפלילי, מאמצי השיקום שעורך בבית הסוהר ובשים לב לנטילת האחריות הנלמדת מהודאתו, מצאתי לתת משקל רב יותר לשיקולי הקולא בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם ולגזור את דינו של הנאשם ברף הנמוך של

המתחם, גם אם לא בתחתיתו.

20. באשר לעתירת המאשימה להשתתף קנס, לכאורה, בדין יסודה. הגם כך, בהינתן הסכמת הנאשם במסגרת הסדר הטיעון לחילוט רכב הלנדקרזר המפורט בסעיף 5 לחלק השני של טופס ההודעה על הסדר הטיעון שהגישו הצדדים כמו גם הסכמת הנאשם לחילוט הכסף המזומן שנתפס עמו ברכב שבו נעצר, ויכול ולפנים משורת הדין, מצאתי להימנע מהשתתף קנס על הנאשם.

21. באשר לעתירת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה, משנוכח נסיבות ביצוע העבירות השימוש ברכב היה מהותי לביצוע העבירות, מקום בו האקדחים הוסתרו בתוך הרכב שבו נהג הנאשם ונויידו על ידו בכביש בין עירוני, הרי שעל פני הדברים בדין עתרה המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה, ולכאורה היה מקום לפסילה ממושכת. הגם כך, בשים לב למשך המאסר בפועל שעתיד הנאשם לרצות, ובשים לב לטענות בדבר נחיצות רישיון הנהיגה לאחר שחרורו של הנאשם, על מנת להקל על שיקומו, מצאתי להסתפק בתקופת פסילה קצרה מהראוי.

22. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 31 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין התיק שבכותרת בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 ו/או כל עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ג. פסילה בפועל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. מובהרות לנאשם הוראות פקודת התעבורה לפיהן ימי המאסר לא יימנו במניין ימי הפסילה. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד בעצמו או באמצעות מי מטעמו את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט טרם שיחררו ממאסרו או מיד לאחר שחרורו וכי החל ממועד שחרורו ייחשב כפסול ואולם הפסילה תחל להימנות רק לאחר הפקדת רישיון הנהיגה.

ד. בהסכמת הצדדים, אני מורה על חילוט כלי רכב מסוג טויוטה לנדקרזר מ.ר. 95-845-75 ועל חילוט סך של 1,900 ₪ במזומן שנתפס מהנאשם במעמד מעצרו.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום א' אייר תשפ"ד, 09/05/2024 במעמד הנוכחים.

עמוד 7

יואב עטר, שופט

שם הקלדנית: + מיכל וקנין